

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 2 frt — kr.
Fél évre 1 " — "
Negyed évre 50 "
Egyes szám ára 10 "

Hirdetések 10 krral számítatnak petitsoronként.

**MULATTATÓ, MINDENT FELŐLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.**

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÓZÓ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és
KIADÓHIVATAL,
hova a lap szellemi része és az előfizetési összeg beküldendő.
EGER, servita-utca 393. sz.

Előfizetési fölhívás

„FÜLLENTŐ“

elmű mulattató élelpra.

Lapunk mai számmal a fél évet szerencsésen, nem csekély anyagi küzdelem árán töltötte be, bár több helyen csalódtunk, mert voltak olyanok is, kik lapunkat folytonosan megtartván, előfizetőink sorába iktattuk, azonban felszólításunkra a legutóbbi számot, — némelyek pedig hiányosan a számokat visszaküldeni sziveskedtek, nem tudván azt, hogy csak a mutatványszámot nem szokás visszaküldeni.

Lapunk tehát ezután **nagyobb alakban** fog a „füllentés“ alatt, az igaz ferdeségek és bűnöket, minden kimélet nélkül, nemcsak helybeli, de általában az egész országból szellőztetni és ostorozni.

T. előfizetőinket, kiknek előfizetésük, a mostani számmal lejárt, egész tisztelettel kérjük annak megújítására.

Eger, 1881. május 15-én.

A kiadóhivatal.

A MESIÁS.

(Hösköltemény)

IRTA: ANTISZEMITAY.

MOTTÓ: Állj meg rabbi, állj meg!
Kérünk, hogy mutasd meg,
Ki lesz hát messiás?
S z e r s s.

III.

(Vége.)

Tessenek uraim kérem betekintni,
Hidjék el nem fogják ezt soha megbánni.
Az egri ortósság disze, java együtt.
S a pozsonyi nagy pap ott hagymázik velük.

Jó tágas a „Dobó“ de most alig férnek
Az ortós leventék s mellettök a vénék.
Még is megkísérem egy kicsit leírni.
Hogy a potya estély hogyan nézhetett ki.

Először is kérem jó lesz megjegyezni,
Hogy oda csak copffal lehetett bejutni,
Az ehett többet kinek hosszabb vala,
Hej! Mózes fiai, de kaptak is rajta!!

Aztán majd feledem: schlafrokkban volt kiki,
No az sem volt nagy baj ha nem tudott kapni,
Felesége ingét korommal befeste.
És a felesége nem vett inget este.

Megjárta ott ugy is . . . no meg meg is kellett,
Hisz az uzsorából csak egy ingre tellett,
S a férje a kedves úgy feszített benne
Mint a korc közt az a . . . de mi is a neve?

Igaz, így csufolják hogy: zsidók áldása.
Ótvar alatt van a legszebb palotája.
A bolha, poloska, mind elfértek szépen,
Mulattak kedvökre a nagy vendégségben.

Hát a pincér sereg? Oh isten csudája!
Nem pipázott ilyet soha a vén Mátra,
Hasra estek volna copfkunak miatta,
Hogy ha ezt utánok más copfos nem hordja.

Hordák a sült libát, a kirántott halat,
Erre is szegényre copfot akasztának.
Bizony ez sem hitte, hogy még holta után
Copffal diszelegjen az ortós vacsorán.

Sőt hogy hűn beszéljek: a tányér is körül,
Mindenféle színtű ősi copfnak örül,
Mitöbb a sör cégért copffal cserélték ki,
Az esti fuvalom ottan lebegteti.

Hát a hogy ily ékes regimentben esznek,
Egyszerre csak szépen mind elcsendesednek.
Egy kiváló ortós megrezgeti copfját,
Handlirozó hangon kezdi mondokáját:

„Dicső papunk, kérünk hallgasd meg szavunkat
És ne kritizáld meg szerény mivoltunkat,
Oly ékesen szólok, a mint csak tehetem,
Jehova nagy kegye lebegjen felettem,

Ama nagy zivatar (s Pinkheleszre nézett,) Mely oly iszonyúan rettegtetett minket,
Elmult szerencsésen, s mi elhoztunk téged,
Hogy igazgass minket, ezt a bárgyú népet.

Igérted erősen, esküdtél mindonre,
Mily nagy gondod leszen mi nemzetségünkre;
Igértél jó gschefet mert a régi már ma
Kiment a divatból, — kevés a kamatja.

Biztattál khurmánnyal, és mi hiszünk neked,
Azomban jó rabbi ez egyet ne feledd:
Igérted készíteni hűen azt az utat,
Melyen a Mesiás mi hozzánk el juthat.

Kérünk azért téged, mindenre mi drága,
Gscheftre, uzsorára és veres hagymára,
Jelentsd ki minékünk, tekints a jövőbe
Hogy az a Mesiás mikor száll a földre?”

Csend álla be erre, néma, temetői,
Miglen a rabbi is ilyen kezdte szólni
„Úgy van Váltós uram, enyim a nagy munka,
S jó szünetet tartva imígyen folytatta:

„Hallja is azért meg kiki derék füle“
Istenem mily csoda! — A libák bár sülve,
A tálban fölálltak, copffisan bámultak.
Szava kezdvén zengni a pozsonyi papnak.

De ez még mind semmi, valamennyi tányér
Oda kucorodik, és engedelmet kér:
— Szabadjon hallanunk világhírű szavad'
Ha hogy véletlenül majd benned nem marad.

Asztal kendő, villa, kés és a sőtartó,
„Allnak szájkítatva, mindannyi hallgató,
És a legnagyobbik kikirákgóván magát,
Ily szókra mozgatja illatos nagy száját;

„Hm. . . bizony ez nagy munka . . . tán sok
is egy papra,
Szándékom kivinni, fogadok a napra!
Erős lesz e két kar“ És ekkor gesztizált,
Valamennyi liba ijedtében elszállt.

Soha ilyen gesztust! tán valami csipte?
Ah! hogy vakarózdott, kinba volt szegényke,
Nemes arca kérem, úgy — úgy elváltozott,
Hogy a sőtartó is tőle megborsózdott.

A sok asztalkendő mind kitörte nyakát,
Nem látván féltében hogy hová ugrik hát,
A sok kés és villa egymást ölte szurta,
Mig nem kezdte csengni a nemes pap hangja:

„Hm . . . már látom . . . már látom mond
Ábrahámom
Messze még az idő hogy ötlet meglátom?“
S nagy extasisában merőn a földre néz,
S a többi atyafit majd megölte a félsz.

„Jön . . . jön . . . azt mutatja a proféták
atyja,
. . . Soká-e? soká-e? . . . nincs messze az óra?
. . . Nincs? Ah! örülj népem!! percek kellenek
csak,
Imára! . . Imára!“ s ugyan csak hajlongnak;

Megse moccan egy is, mert még a nagy rabbi
Nagy extasisában mindég csak a régi.
Egyszer csak felugrik, s az ajtóra mutat,
Örültképen ordit: „Itt jó! utat! utat!“

Mind hasra fekszenek, a kik csak ott vannak,
Temetői a csend, csak fogak vacognak.
Egyszer nyil' az ajtó, fel néz valamennyi.
„Uram bocsá!!! mi ez?!! Betoppán Istócy.

Ajvaj, zalach leben!“ s ajtónak, ablaknak
Ijedtökben sokan a kályhába búznak!
Azonban megharsan Istócinak szava,
Nem zúg ennél jobban mezőn a haróna.

1957

„Ne féljen ki igaz, de fusson ám a gaz,
De hát itten mind fut tehát ez itt mind az?
. . . Igen ostor vagyok, de azok ostora
Kik lélek vásárlók s nem hajtanak szóra

Mesiás is vagyok, azok mesiása,
Kik annak idején emberek a gátra,
Nem az az én célom titetek irtani;
Nemes, becsületes, jó emberré tenni.

El az uzsorával, el a német nyelvvel,
El azzal a sok és nagy szemtelenséggel,
Ne szidd, ne lopd, ne csald; szeresd ezt a népet
A mely már tégedet annyiszor megvédett!!

Fogj kezét e néppel, hisz gyenge egy pálcá,
De ha egybe veszed és kötöd rakásba:
Nincs a ki eltörje! — Becsület a jelszó,
Intlek hát s kérek is, de már ez utolsó.

Ha nem kellünk nektek mi mint jó barátok,
Reszkessetek ti mind, kezünk fogván rátok!!
Ezen szép szavakat néma csend követte,
Reméljük azonban hatását megtette.

Ezzel mondókámat már én is bevégzem
S Izráel fiait e szavakkal intem:
„Addig szokott úszni vizen is a korsó
A míg el nem merül“ s rátok ez utolsó.

Uzsorás szörnyek csarnoka.

III.

DONDEKONN SOMA.

Jelige:
„Kutyából nem lesz szalonna.“
Közmondás.

A nemzet midőn külellenségeivel szemben vívta a halálos tusát, s mind-egyik hősi fia oroszánként harcolt a közjőért és — szabadságért; e közben meg-
feledkezett, hogy közzé furódott olyan pióca, mely macska hizelgésével oda tapadt testéhez, s csak akkor ébredt fel ősi álmából, midőn a vérszopó már utolsó vérét akarta kiszívni, és kapkodni kezdett fűhöz-fához, míg végre a közös betegség, a ragályos nyavalya, közös orvost nem emelt annak az uzsora-sebnek némi enyhítésére s recipét vagyis vényt ném iratott a törvény alkotásban, hogy saját hazájában el ne pusztuljon.

Igy támadt az uzsora eltörlése; de miként? — Sehogy! mert a vérszopó

TÁRCA.

Egy desperátus levelei.

III.

(Folytatás.)

- 2-or. Tinta, (miután csak a subickos skatulát eresztettem föl vízzel, azért nem számítok semmit, ne mondja hogy követelő vagyok) — frt 0 kr.
3-or. Papiros — „ 1 „
4-er. Munkadíj, (tekintve, hogy a közlemény egy egész tárcát kitett, azt hiszem, hogy nem mondom sokat, ha 10 frtra veszem, de vegyük kevesebbre 6 „ — „
5-ör. Egy negyed font petróleum, (mert estve irtam) — „ 6 „
6-or. Egy semmire való légy irásközben az orromon babrált, és szekirozott, elakarván kergetni, helyette az orromra ütöttem, fájdalomdíj 3 „ — „
7-er. Deákulum flastrom — „ 5 „

ezután is becsapja áldozatát, ellenfelét, mert a kamatot szépen a tőkéhez iratja abba a kötvénybe, vagy váltóba, melyet az illető áldozat beváltani soha és semmi körülmények közt nem képes.

Vajjon a sors játéka-e az tehát, hogy csak e felvilágosodott század képes annyi vérszopó uzsorást felmutatni?

Mostani hősi elődei a vagyonszerzést fityülvél, és rongyszedéssel kezdték, az utód pedig megpothosodott s bankár lett.

Egy hitelintézetnél igazgatótanácsos volt, azonban — mert a dolgot megsokalták, — ebbeli tisztétől megfosztatott és kiebrudaltatott, mert ezreket szedett ki 8%-re és 150—200%-re kiadta a szegény magyarnak, hogy boldogulhasson.

Legújabb ténye ezen bankár-uzsorásnak az, hogy egy bekebelezett és tisztázott váltót átadni vonakodik.

„Mi a magyar most?
Rút szibarita vész.“ . . .

Tarka kutya.

(Románféle.)

„Lgat a kutyám a Rajna,
Jön a szerelóm a tarka.“

Reverenda libeg-lobog,
S olyan jól áll rajta.

„Szép (?) szerelóm minek ez itt?
A szakálad nagy már megint,
Isten adta olyan ronda! —
Nem szeretem a veres színt.“

„Szép kedvesem szemeid hisirva,
Mi lehet már most annak az oka?“ —

„Ring a bölcső . . . his fiunknak
Ki legyen . . . az apja?“ . . .
Papramorgó.

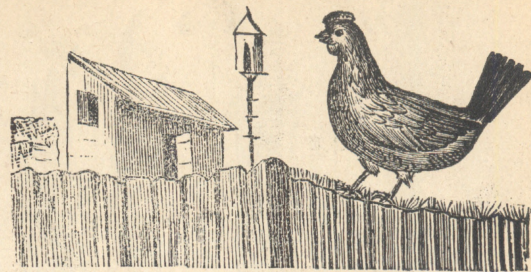
8-or. Megint szekirozott, nem akarván tovább túrni a vexát, elhátároztam elfogni és mások rettentő példájára karóba, vagyis pennába húzni. Hanem a gazember kijátszott, és helyette lámpámat vertem le 2 „ — „

9-er. A lámpásomból az égő petróleum az ágyamra ömlött s azt földig égette 40 „ — „

10-er. Az ágyamtól az egész szoba meggyuladt s beleégett mindenem, nevezetesen értékpapírban 5 drb. vers, (ezeket a bennök levő viz mentette meg) továbbá bele égett összes készpénz készletem, ugymint: bankóban 1 darab száz és 15 darab tízes Kossuth bankó. Ezüstben 1 drb. ezüst hatos, (ez azonban későbbi tüzetesebb vizsgálat után nadrággombnak bizonyult.)

Továbbá beleégett: egy játék francia kártya, két törött vívó kard, három pezsgős

A mit a tyúk kikapart, a kakas meg kikukorikol.

Hol volt, hol nem volt, hát volt vala egyszer egy ember falusi gazda, — hát az a gazda egy vidéki városba jövén, az uborkafára felkuszván, mesterré lett, — Az a „mester“ igen hiu volt a cimezésre, s alantas tisztársaitól is elvárta a „tekintetést.“ Történt azonban, hogy hivatalnoktársa csak per . . . mester ur megszólítá, — mire az, mint afféle bölcsen gondolkodó így válaszolt: „Még nem vagyunk Amerikában.“

— „No, de muszkaországban sem,“ — volt rá a rövid válasz.

Tudni kell mindenkinek, a kit illet vagy illetni fog, hogy az az ipse, az a „mester“ 49-es évszámában muszkavezető volt! — — —

* * *

HOGY EXAMINÁLTA A ZSIDÓ AZ URAT?

Valami városi közgyűlés alkalmával történt, hogy az ipartörvény revideáltatván és módosítatván, az országgyűléshez illeté-
képen hangsúlyozandó felirat készülöben vala, a midőn egy törvénytudó úriember sulyt adván hangjának, az iparosok ellen handabandá-
zván, kijelenté illetésképen, hogy az iparosok megérdemlik ebbeli sorsukat, mert . . . dolgotlanok és részegesek! . . .

Hallván ezt egy élelmes kávé, — iparos lévén egyuttal, — a kinél a nevezett úri ember az elmúlt egész éjen át garázdálkodván, tört, vert, mindent, — de nem fizetett. Nü, gondolá magában a Smüle, habach mir án guten gelegenheit! — Kiosont a teremből, megfogván egy hajdut és 40 krért erősen a lelkére kötötte, hogy ezt meg ezt az urat minden áron hívja ki az előszobába. A mint kijött, úgy kezdé

palack, egy pár fele más manschette-gomb, egy fél cvikker-üveg, egy özvegy cipő, (élet-társát az egereknek adtam ki alérbe,) szóval: ide nem számítva azt a rózsát, melyet aznap kaptam a Margitszigeten egy ballerintól, melynek nyers értéke egy hatos, de morális bece bizonytalan számu hatosokig emeli értékét, — továbbá nem számítva a gazdasszonyom garnitúráját, székeit, képeit, foteljait stb. stb, a kár bizonytalan számu forintokra rug, körülbelül 1000 forint.

11-szer. A szobámtól az egész ház kigyuladt, értéke 80,000 frt.

12-szer. A háztól az egész utca porig égett 600.000,000 frt.

Tessék ezt megfizetni, ha kinyomatta a leveletem; mert bizony én nem írok ingyen se az „Eger“-be, se sehová, de nem is ír senki.

Mondom, hogy én ingyért nem szeretek írni; de hátha már az „Eger“ olyan nagyon szeret, hát fizesse meg. Ne féljen, írok én neki olyan zöldeket, hogy annál különbet Nabuchodonozor se evett, pedig azt Verdi operának is megcsinálta!

És most Isten veletek három floresok! menjetek mind a hármán a szentháromság nevében! Ne sirjatok, ne könnyezetek, hiszen tudom, hogy jó helyre mentek! Vigyetek hazafiai és „szülőföldi“ üdvözetemet ismerőimnek, különösen a fiskális urnak, s mondjátok meg neki, hogy ígéretét beváltandja tisztelője:

Bánhalmi Bizik Pál

examinálni: Tekintethes ór az ejszaka nálom mindent üszszethürt — mert boros volt; fizetni meg nem akhart, mert boros volt; — ha mindjárt meg nem füzet, hat elmondom azoknak a sok esizmadia orakhoknak, a khik bent ülnek jozanon, hogy nem úk a részegek, hanem a thekintetes ór volt boros egisz iszakha! — —

— Csitt, szerencsétlen! Hisz az egész jövőmet teszed tönkre!

— A thekintetes ór is thünkre tette nükem az egisz thea, boros üveg is khavis edinyemet . . .

— No, majd megfizetem, de most nincs pénzem.

— Nem baj azt, ógy is thudtam éjfil uthan is; thessik ezt aláírni (Ezzel elővesz egy váltót, mely száz flóesről szól.)

Mit tudott tenni, meg volt fogva, s aláírta.

És azóta pártolja az iparost, de a zsidóra haragszik.

Meezes Esvaany uti leirása,

a mint ő azt vasuton, hajón, kocsin és gyalog megtette Istenmezejeereől Pusztá-Sz.-Tamásig meg vissza.

(Folytatás.)

Avval oda mentem egy finaacos úrho, Hogy agyeek haát jegyet erri messzi úrho, De ha oszt fizetek jaó üleésem legyeek Verje meg az ilyen fuvarost az eég. Jegyem is vaot vaátva, sok peez kellett érte Tiszter anyit az een feódem nem is eérne. Eccer csak cseppetnek, nagyokat kijaátnek Aki menni akar, im haát maág beszaáhat. Kimentem haát een is a többijek utaan Osztt csak ee baámutam azon a nagy csudaán Csupa zsellyeer haázak láncval öszszekötte Laó megest egy sincsen befogva eleótte. Gondaotam magamba ebadta neémettye Hogyha maág a peezem een teólem eevette Ám laassa mi maodon viszen fel Budaára Itteng nem is hagyhat a vilaág csuújaára. Avval neki szedem csak úgy hamarjaába Osztt se szaó, se beszeed, belepepek egy haázba Mivel pegy egeeszen telyi vaot laócéval Leültem egy helyre egeesz nyugodtsáággal. Vaárva oszt a percet a mikaó indúulaonk Habaár tudtam, hogy haát se kocsisunk se laónk.

Eccer csak stívüteest hallok az elejin Meg nagy durúzsolaást, mintha nem vaón eszin

Utanaána egy raángaás, majdnem hanyat esve Osztt a sok zsellyeer haáz meginduúl egyszerre. Nohaát megyeónk im maág a kerek is zörög Elöl a laó vagy mi úntalan mendörög Maj meg cikraakat hány, megijedek teóle — E leészen bizonyval a pokol fűüteóje. — De haát keerdezetnyi nem merek maág többet

Mer maj megest vaátatnaának velem jegyet Csenedesen me húúztam magam az üleésbe Osztteeng az ablakon neeztem a videekre. Láttam a hogy szalad minden fa mint veszett Ugy szaladva, Pestre hamar eleérkezett. —

(Folyt köv.)

Körlevél.

Mélyen tisztelt képviselő úr!

Több képviselő úr felszólítása folytán tisztelettel alulírott bátorkodom én is a megürrült másodtanácsnoki állomásra pályázzani, erősen hiszem azt hogy a városi képviselő testületet a választásnál mint mindig, úgy most is azon igazságos elv vezérlel, miként a megválasztandóknak mindenek felett a haza védelmére sok éven át kitünően tett szolgálata, nemkülömben számos nyelv ismerete u. m. cseh, morva, szerb, horvát, tót, német, magyar stb. stb. vétetik számításba.

Szilárd meggyőződésem tudatában bátorkodom a t. képviselő úr becses figyelmét

személyem iránt felébreszteni különösen arra nézve is, hogy én még nem loptam ugyan, uzsorás sem vagyok, de lehetek, ha alkalom kínálkozik, továbbá kellő jártassággal bírok a suvichs, vaspör kezeléshez, t. i. hogy az arc más kifejezést nyerhessen általa, — egy kis képmutatás mai napság felette szükséges lévén, tehát mint afféle használható egyeniség bátran ajánlhatom magamat. Egygyel több vagy kevesebb, a dolgon úgy sem változtat. Bölcs belátásába bízva, hogy személyemre bizton „szaballani“ sziveskedik, maradtam önt előre is ölelő

Csetrepecki,
jelenleg magyarosított
Semmiházi Hector s. k.
tanácsnok jelölt,

Leveledzés.

Nagytyája. jaz bolondok hónapjában.
Tiszteet szervező jur!

Miután een is a penna forgatáshoo egy keveset eertek, haat megkeresem füllentő uramat, tennee ki jaz uusaagaaba jazt mi naaloónk történt, haat jaz aprilus hónap 24-keén az az vasaárnapon jaz közseegünkben megejtett keepviseelő testületi gyüleés alkalmával, jaz gyüleés jazt hataarozta voót, hogy ideó kimeeelés tekintetyebül jaz gyüleesea csakis neegyen beszeelhetónk egy-szerre egy szuszra valamely tárgyhoz. Een mint a feele vilaaglaatott ember erre jaz szaóra ellene szavadzottam, mondok ez fej neelkül való tempódzaás.

Erre jaz testület egyik tagja ellenem szaballott, jaz ki tökeelesen keveset hall. s az egeesz mondoókaából semmitsem hallott s raam keejaalt hogy izee: „ne aagaskodj!“ No mondok nagy flegmaaval, talaan istaaloóba keepzeli magaat kelmed, a hovaa most vettónk egy kancát csödör helyett?

Jaz napokban memmeg jaz törteent, hogy jaz iskola dolgaaba üleest tartottónk, a hovaa een mint tag üleesvel bírok és szavadzó vagyok, s az említett kevesett hallaó szavadzaó pajtaasomval megest jaz törteent, hogy jaz admíneskrator, jaz ki jaz papunk keepibe gyün de szinteeg pap, — haat valamenyiónk becsületes neveét sorba keerdezgette, ees midón jaz mi keveset hallaó kolleégankra került jaz sor, mert nem tudta mirül van jaz szaó, — jazt hitte, hogy megest csödörre szavadzunk, haat jazt felelte hogy ló! Jaz Admíneskrator pedig, a ki őt nem ismeérte, haat csakugyan loónak irta be jaz portikulomba!

Mosteeg már ember is laó minaaloónk.
Ember Esvány.

A „Füllentő“ hirei.

* * A napokban futó tűz ként akarjuk mondani futó füstként emelkedett „Szivem“ kéményéből a füst gomoly; szerencsére hogy a bajt az éber tűzoltók a torony őrnél előbb vették észre s mielőtt oda értek volna, már csak bizonyos pára emelkedett. Kérdőre is vonatott a szegény Szivem kéményének ebbeli gondatlanságáért; — mert hát a város tulajdonát képező épület könnyen a lángok martaléka lehetett volna, — mire nevezett bérlő kimenté magát a főnök pincslíjével, a mely rendesen a kéménye alá ment „kifujni“ magát, — s csodálkozott azon, hogy más alkalommal nem vették azt észre! . . .

|| Don Buchero Aloizio, egyszerre szegény ember lett, s mint halljuk szegénységi bizonyítványt kér a várostól, — mert a szegény kapásoktól nagyobb mennyiségű borokat vásárolván — hitelbe, most sem bor sem pénz . . . Szegény uzsorás! — Boldogok a kapások, — mert övék a kiürült pince.

== Pr é s l a k „y“ u r kétszer folyamadott már nemességért, azonban, mert nem tüntette ki nemesebb oldalait; elutasított; — most azonban úghalljuk már megkapja

azt „Kicsaplak“ előnév használhatóságával. Borzasztó!

| D o n v ö l g y i L a j o s t, a sáncbéli húsos kofák városi képviselőnek megválasztották. — Hihetőleg hályog lehetett szemükben. Kár hogy a dormándi kuruzsló nem itt lakik.

— Az egrilánchid márvány oszlopait a májusi eső, mielőtt fölépült volna, elmosta.

— A m a g y a r (?) z s i d ó k egy része által a „nemzeti kávéházban“ kihívó modorának s viseletének, és nemzeti érzületének kifejezést adandó elhatároztatott a német nyelven társalgás, oly német nyelve, melynek nincsen nyelvtana, csak a szemita nyelvén. Intjük ezeket a németesedni szerető urakat, hogy ha így társalkodnak égő gyertya mellett, akkor gondunk lesz reá hogy boltjaikat a magyar vevő közönség hiányában mentül előbb bezárják.

Azt mondják, hogy az alkapi-tány arra való, miszerint a piaci rendet fenntartsa, az utcák tisztaságára felügyeljen, s a hol a közlekedés a feneketlen sár miatt, — mint például a rózsa-utca sarkától a vásártérre, a vásártér szélétől a vásáros bódék mellett legalább is gyalog, falábakkal lehet átgázolni — fennakad; kocsin pedig az átke-lés, mert kevés hizott ló van itt, a mely üres kocsit is eltudná vonszolni, — teljes lehetetlen. Hát még, tessék az érsekkert felé vezető utat megnézni!

Önmagával is tehetetlen ember minek alkalmaztatik oly állásra, melyhez semmi tehetséggel nem bír, lévén mestersége a csapolás. Maradjon kiki az a mi, és semmi más, kimenvén a piacra naponként 9 órakor!

Tavábbá tudunkkal a városban 8 ser-tésnél többet hizlalni nem volna szabad, azonban a fiakkere fényképész 30 drbnak a rőfögésében is gyönyörködik, — mert hát a potya fiakkerezés oly dolog, mely tekintélyt kölcsönöz az embernek.

- Az Assicurazioni Generali 49-ik évi mérlege lapunk mai hirdetését rovatában található. Eszerint 1880 évben a díjbevétele 10 595,506 frt 76 krra rugott készpénzben, a tűzkár osztály díjkötvény tarcája 1. 606,933 frt 61 krral emelkedett s most 13,676,187 frt 60 kr. Az 1880-ik évben a kiztosító társulat 8,004,562 frt 73 krt fizetett ki a károkért, ebből Magyarországra 1,785,209 frt 36 kr. esik. A társulat által kezelt tőkék jövedelme a múlt évhez képest 128,451 frt 98 krral emelkedett 904,042 forint 92 krra, az értékpapírok árfolyamának hullámsza miatt alkotott tartalék emelkedett 211,187 frt 71 krral 500,046 forint 3 krra. A múlt évben kiboosított 1,000 drb új kötvény által a társulat alaptőkéje 1,050,000 frtal emelkedett, az ezen részvényekre befizetett agio 1,009,340 frt egészen a tartalékalap javára iratott A z élet-biztosító osztály tarcája 62,109,045 frt 67 kr. tőke és 166,724 frt 45 kr. rente, ez osztály tartalékalapja 15. 449,019 frt 78 kr. A társulat a 315 frtal beizetett részvényekre ez évben 180 frank osztalékot ad aranyban. Az igazgatótanácsba ez évben beválasztották Hegedűs Sándort is

Szerkesztői sugások.

P. K. úrnak P-on. A jövő számba nem remélhetünk valamit?

Sz. P. úrnak F-ón. Hát ön miért hallgatott el úgy egyszerre? Húmor csak nem aludt ki? Szeretnék önnel személyesen értekezni, s ha Egerbe jön szivesen látjuk.

N. L. kapuvarótt. Ne neheztelj reám, hogy újabb leveled is válasz nélkül maradt. Az régi dolog volt a miről kérdést tevé.

N. O. Ftó. szent Miklós. Hát te is hallgatsz? A gyűjtés eredménye: semmi!

Sz. I. S-sáron. Múlt számomat megküldém neked, s igen, sajnálom, hollétedről csak ekkor vehettem tudomást Reményem hogy húmoros tolladból valamit várhatok; — no meg előfizetőkre is. Szervus!

I. K-nak Budapesten. Két rendbeli levelemre még eddig mitem válaszoltál, még is csak rest ember vagy bátyám!

Cs. kir. szabadalm. általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) Triestben.

Negyvenkilencedik számadás 1880-ik évre.

1. Tűzbiztosítási ágazat.

	forint	kr.	forint	kr.
Díjtartalék-átvitel az 1879. dec. hó 31-én folyó biztosítások után	2940550	72	1540034	29
1880-ban kötött biztosítások után befolyt díjak a vissztörlesztés levonásával	2660722.43			
Hasonlóan a korábbi években kötött biztosításokért	287140.75			
Levonva : a vissztörlesztett és hátralévő díjakat				
Az év folytán bevételt	2373581	68		
Visszbiztosítási díjak	5314132	40		
	1809775	67		
	3504356	73		
Levonva : az 1880. dec. 31-én folyó biztosítások díjtartalékát	1573921	01	1030435	72
			3470470	01
Az év tiszta díjösszege	2057095	87		
Kártérítések az év folytán a visszbiztosítók részének levonásával	432901	27		
Az 1880. dec. 31-én függő károk tartaléka, a visszbizt. részének lev.	2479997	14		
	328178	72		
Leszámitva : az 1879. dec. 31-én még folyóvá tett kártartalékot	2151818	42		
Provisió, adó és költség	1004929	28	3156747	70
Nyeresség			313722	31

2. Tengeri- és szállítvány-biztosítási ágazat.

	forint	kr.	forint	kr.
Díjtartalék-átvitel az 1879. dec. 31-én folyó biztosítások után	625643	25	62124	53
1880-ban kötött biztosítások után befolyt díjak a vissztörlesztés levonásával	337374	29		
Visszbiztosítási díjak	288268	96		
	57427	60	230841	36
Levonva : az 1880. dec. 31-én folyó biztosítások díjtartalékát			292965	89
Az év tiszta díjösszege	212612	22		
Levonva : az év folytán kifizetett kártérítéseket a visszbizt. részének lev.	107300	74		
Az 1880. dec. 31-én függő károk tartaléka, a visszbizt. részének lev.	319912	96		
	149749	05		
Leszámitva : az 1879. dec. 31-én még folyóvá tett kártartalékot	170163	91		
Provisió, adó és költség	71281	74	241445	65
Nyeresség			51520	24

3. Jégkár-biztosítási ágazat.

	forint	kr.	forint	kr.
1880-ban kötött biztosítások után befolyt díjak a vissztörlesztés levonásával	2007061	85		
Levonva : a visszbiztosítási díjakat	491847	74		
Az év folytán kifizetett kártérítéseket a visszbizt. rész nek levonásával	1739290	30		
Tartaléka az 1880. dec. 31-én leszámolásban lévő tároknak	920	16		
	1740210	46		
	1754	12		
Leszámitva : az 1879. dec. 31-én még folyóvá tett kártartalékot	1738456	34		
Provisió, adó és költség	190618	99	1929075	33
Veszteség			419861	22

1. Életbiztosítások halál esetére.

	forint	kr.	forint	kr.
1879-ről átvitt díjtartalék	8867266	81		
A díjtartaléknak 4 százalékos kamattal	345690	67		
Díjak és illetékek	2077421	36	1299378	81
949 haláleset kifizetése	1163961	49		
Az 1880. dec. 31-én még függő károk tartaléka	110583	74		
	1274575	23		
Leszámitva : az 1879-ről kártartalékot	165276	47		
	1109298	76		
Leszámitva : a visszbiztosítók részét	28000			
Törlesztések a visszavásárlók röstornát 3,630,656 frt 50 kr. tőke és 3462 frt 12 kr. évi járadék után	1081198	76		
Visszbiztosítási díjak 1,708,350 frt 12 kr. visszbiztosított összegre	349781	55		
1881-re átvendő díjtartalék 50,088,083.44 biztosított tőke és 57,152.97 járadék után 29468 bárcára	59777	76		
Leszámitva : a visszbiztosítók részét	9,494,312	91		
A biztosítottak nyereséményrésze az 1879-ki mérleg szerint	209,944	10		
Főösszeg	66630	56	10841357	44
			458021	40

2. Biztosítások a megérés esetére az elhalasztott életjáradékok hozzászámításával.

	forint	kr.	forint	kr.
A tartalékalap átvitel 1879-ből	4743482	54		
A tartalékalapnak 5 százalékos kamattal	4,598,570.20		239,928.51	
	144,912.34		5,796.49	
Díjak és illetékek	235725	—		
Kifizetett esősékos tőkék	499656	06	5478864	50
Törlesztések, visszavásárlások és visszatartott díjak 806,415 frt 62 kr. tőke és 808 frt 20 kr. évi járadék után	458277	60		
1881-re átvendő díjtartalék 12,020,962 frt 23 kr. biztosított tőke és 15,042 frt 11 kr. évi járadék után biztosítva 7413 bárcára	114616	02		
Főösszeg	4883277	76	5456171	38
			22493	12

3. Feltétlen életjáradék.

	forint	kr.	forint	kr.
Átvitel az 1879. tartaléknak, bizt. 157,805.29 kr. évi életjárad. 657 bárcán	1377429	12		
Enek 4 százaléktól kamattal	55097	16		
Beft. tőkék és illetékek 24 életjárad. szerződés után. Életjárad. kifiz.	71790	94	1504317	22
Visszaváltások	151976	60		
1881-re átvendő tartalék bizt. 146,765.34 kr. életjáradék után 622 bárcára	1281373	21	1433349	71
Főösszeg			70967	51

A B. mérleg nyereség- és veszteség-számlája.

	forint	kr.	forint	kr.
Életbiztosításokra halálesetre	458021	40		
Biztosítások megérés eseteire és elhalasztott életjáradékok	22493	12		
Feltétlen életjáradékok	70967	51	551482	03
Provisió és költség	388391	03		
Orvosi tiszteletdíjak	15817	43	404208	46
Nyeremény			147273	57
Ebből levonva az alapsz. értelm. 10 százalékot a nyeresémény-tartalék jav.			14727	06
Tiszta nyeresémény			132546	12

VÁGYON.

	forint	kr.	forint	kr.
1. A részvényesek biztosított adósszevelei			3675000	—
2. Ingatlan vagyon:				
a) Városi telkek	4330218	68		
b) Mezőgazdasági birtokok } tehermentes	3096166	42	7426385	10
3. Mezőgazdasági az 1880. december 31-én még el nem adott termékek az intézet birtokaiból			95661	07
4. Kölcsönök életbiztosítási könyvek	1707648	20		
Aktív életjáradékok és jelzálog által biztosított, a biztosítottak halálakor felfeendő tőkék vételára	68762	64	1776410	84
5. Kamatozó jelzálogilag biztosított tőkék az osztrák-magyar államban, zálogostaltal illetők kizárásával (alapszab. 1. rész e betű)			2456469	48
6. Kamatozó, jelzálogilag biztosított tőkék kölcsönök fekvősegekre Olaszországban a jelzálogostaltal kizárásával			485782	60
7. Biztosított kölcsönök letéteményezett állam- és más egyéb értékpapirokra			149407	24
8. Értékpapírok, kereskedelmi- és ipar-részvények, jegyzék szerint (A melléklet)	6445792	26		
9. Váltók a tárcában	679404	02		
10. Előlegek a jelzálog-osztály részére	186706	48		
11. Különböző bankok és hitelintézeteknél folyó számlában letéteményezett pénzek	1991846	16		
12. Pénzkészlet a társulat triesti és velencei igazgatóságai pénztáraiban	143712	36		
13. Ugyanaz a főok pénztaaraiban	181184	84		
14. Maradvány visszbiztosítók számláiból	427944	70		
15. Maradvány az intézet főokjainak számláiból	778382	11		
16. Meghatározott idejű életbiztosítási díjrésztetek	624152	51		
17. Adások különféle címek alatt	457939	01		
18. Butorzat és vaspénztárak az intézet összes irodáiban, cégtáblák, papír és nyomtatványok a raktárakban	79806	18		
Főösszeg	28061986	96		

TARTOZÁS.

	forint	kr.	forint	kr.
1. Alaptőke			5250000	—
2. Az A. leszámolás nyeresémény-tartaléka	930228	70		
Ugyanaz a B. leszámolásnál	988203	87		
3. Tartalékalap az értékpapírok értékingadozására	500046	08	2418478	60
Rendelkezésre álló rendkívüli nyeresémény-tartalék			831270	—
4. Tartalékalap kétés követelésekért			80000	—
5. Díjtartalék az A. leszámolás még 1880. december 31-én folyó biztosítására:				
a) tűzbiztosításra	1573921	01		
b) tengeri és szállítási biztosításra	57427	60	1631348	61
6. Díjtartalék a B. leszámolás még 1880. december 31-én folyó biztosítására:				
a) halálesetre	9284368	81		
b) megérés esetre és elhalasztott életjáradékokra	4883277	76		
c) feltétlen életjáradékokra	1281373	21	15449019	78
7. Tartalék, bejelentett, de még december 31-ig le nem számolt kár-ésekre:				
a) tűzbiztosítási ágazat	422901	27		
b) tengeri és szállítási biztosítási ágazat	107300	74		
c) jégkár elleni biztosítási ágazat	920	16		
d) életbiztosítási ágazat	110583	74	641705	91
8. Osztalék-alap az életbiztosításra nyereséményrésztellett			473398	55
9. A Tontin-osztályok vagyona kamatbiztosítással			184618	02
10. A hivatalnokok nyugdíjpénztárának vagyona	125384	84		
11. A hivatalnokok ellátási pénztárának vagyona	52171	14	177555	98
12. Maradvány a visszbiztosítók számláiból			306495	90
13. Az intézet főokjainak számláiból			1347	18
14. Különböző hitelezők			219675	99
15. Rendes osztalék a részvényesek számára	147000			
Felülösztalék	213000		360000	—
16. A két igazgatóság részilletéke			33099	88
17. Nyeresémény-főösszeg az 1881-ki átvitelhez			3372	62
Főösszeg			28061986	96

Iroda Budapesten: az intézet házában, Dorottya-utca 10. A cs. kir. Assicurazioni Generali magyarországi főügynöksége.

Bővebb zár- valamint kár-kimutatásokat kívánatra az alólirt egri főügynökség szolgál a hol is a kötvények a biztosító felek kényelmére azonnal kiállítatnak. Ugyanitt adnak legnagyobb készséggel felvilágosításokat a biztosítások tűz- és jégkárok valamint életbiztosítások ellen, melyek a legkedvezőbb feltételek mellett el is fogadtatnak. RINGELHANN IMRE.

K O H N D Á V I D

kő- és könyvnyomdája, Eger, Széchenyi-ut, Hartl-féle ház. Olcsó árak mellett elkészít minden néven nevezendő kö-és könyvnyomdai munkákat.